

Kókai János RÁVETÜLÉS

 ligetmuhely.com/kokai-janos-ravetules/

A tegnapi razzia után fáradt voltam,
mind nyomultunk be a laktanyába,
a többiek enni mentek,
zuhanyozni,
kérdézték, velük tartok-e,
csak legyintettem.

Eltűntek a terepszínűek,
egyedül maradtam a kopott falakkal,
akár egy kivetítővásznon, film pergett,
gránát csonkolta bénák,
golyószóró lyuggatta testek,
gyerekek vérekes szeme,
mind engem néztek,
valamit mondtak,
nem értettem,
kértem, beszéljenek hangosabban,
de csak tátoztak,
közelebb léptem, megráztam őket,
fehér mész szaladt a körmöm alá emberi bőr helyett,

ütöttem az arcukat, néztek tovább,
majd táncba kezdtek,
egyre vadabb lett,
verték a ritmust a falon,
a dobhártyámon,
befogtam a fülem és az ágyra vettem magam.

A horkolásom maradt,
kihullott belőlem minden,
üres töltényhüvelyek a földre.